

ΕΝΑΣ ΝΕΟΣ ΘΡΙΑΜΒΟΣ ΤΟΥ «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»

ΕΚΛΕΚΤΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΛΕΥΚΩΜΑΤΑ ΤΩΝ ΑΤΘΙΔΩΝ ΚΥΡΙΩΝ

Auguste Rodin

Α',
ΤΑ ΛΕΥΚΩΜΑΤΑ ΤΗΣ ΑΕΙΜΝΗΣΟΥ ΔΕΣΠΟΙΝΗΣ ΒΗΤΑΣ
ΚΑΙ ΤΟΥ Κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΩΣ

Ε'.
... Συνεχίζουμε και σήμερα
την δημοσίευση των πλέον
εκλεκτών σελίδων από το
πολύτιμο Λεύκωμα της ά-
εμνήστου Βήτας και του
κ. Αλεξ. Φιλαδέλφεως.
Ίδου πρώτον ένας ύ-
μνος για την όμορφιά της
'Ακροπόλεως, γραμμένος
στο Λεύκωμα του κ. Φι-
λαδέλφεως, από τον περι-
φημο 'Ιστανό πιαφίστα
Ζοζέ 'Ινδοΐμα :
«Πήν από δυό χρόνια
επισκεφθήκα την 'Ακρό-
πολι. Φέτος όμως μου
έκαμε την έντύπωσι της
πιο μεγαλύτερης και
φωτεινής όμορφιάς.
Και την χρωστώ σε σάς,
άγαπητέ μου κ. Φιλα-
δέλφεια, την αισθητική
αυτή συγκίνησι, σε όσας
πύξινες παιδιές μου».
'Ακολουθεί ένα ποίημα του
έκλεκτου λογογράφου κ. Θ.
Βελιλιανίτη, αφιερωμένο
στην αλληλόσητη δέσποινα
Βήτη Φιλαδέλφεως :

Η περιφημη Γαλλίς καλλιτέχνις
Ούγκετ Ντιφλό.
(Από το Λεύκωμα του κ. Φιλαδέλφεως)
αυτή συγκίνησι, σε όσας πύξινες
παιδιές μου κ. Φιλαδέλφεια,
την αισθητική αυτή συγκίνησι,
αφιερωμένο στην αλληλόσητη
δέσποινα Βήτη Φιλαδέλφεως :

ΔΙΠΑΝ ΠΑΝΤΗ

Με μιὰ πληγή στα στήθια του θαθεία,
στο θάλαμο βογγά το παλληκάρι,
και μία γιάτρικα στο πλάι του ξανθεία
το παραστέκει με στοργή και χείρι.
Αυτή του αλλάζει την πληγή συχνά,
γέροντας στο φως του προσκεφάλι.
Κι' αυτός είνε παιδί απ' τα βουνά
κι' αυτή είνε άρχοντισσα μεγάλη.
Γιατρέυεται ή πληγή σιγά-σιγά,
μ' αυτός μέσ στην καρδιά του νοιώθει
πώς άξφρα βλαστήσανε γοργά
μιας άγιάτρευτης άγάπης πύθοι.
Βλέπει πώς κντάτε ψηλά πολύ
και πώς έμπρός του άβυσσος άνοιγει.
"Ένα πρωί το χέρι της φιλεί
και για τον πόλεμο ζητά να φύγη.
— Γιατρέυτηκες ; τού λέει με στοργή
ή γιάτρίκισσα με τό ξανθό κεφάλι.
— Γιατρέυτηκε, τής λέει, ή μιὰ πληγή,
άλλ' άνοιξε δάδντερη μιαν άλλη !..."

Θ. ΒΕΛΙΛΙΑΝΙΤΗΣ

14.6.1921.

Ίδου άκόμα τί γράφει στο Λεύκωμα του
κ. Φιλαδέλφεως ο γνωστός Γάλλος συγγρα-
φέας Σαντεπλάιρ :
«... Πλανιόμαστε γεμάτοι συγκίνησι ά-
πάνω στα ιερά μάρμαρα κντάζοντας με
λαχτάρα τα χλωμά τριαντάφυλλα που έ-
σβησαν άργά άπάνω στην άρχαία μετώ-
πη. 'Ο ήλιος, γέροντας στον ώραίο ά-
τικό ούρανό, πήγαινε να εξαφανιστή πι-
σω απ' τα νερά της Σαλιμίνος...
» Αξάφρα, μιὰ φωνή που θρόνιζε
από τον Παρθενώνα ξαναζωνάνεψε στα
μάτια μας τη «θείκη όμορφιά του ύ-
μνουσ ό Πινδαρος σε τραγουδι υπερκό-
σμι.»
(Στον κ. Φιλαδέλφεια, εις άνάμνησιν
μιάς θραυδίας που περάσαμε μαζί στην
'Ακρόπολι).
Αύγουστος 1925.

ΣΑΝΤΕΠΛΑΙΡ

Με την ελληνική άρχαιότητα άρχολεί-
ται και ο Ντιμίτρι Μπαβλάντ, καθηγητής
της Γλυπτικής στο Βουκουρέστι :
«'Ο Φειδίας και ο Πραξιτέλης είνε μιὰ
πλούσια πηγή έμπνεύσεως για όλους τους
γλύπτες, γράφει. Είμαι έντονης πού εί-
χα τη σπάνια ευκαιρία να θαυμάσω τα
άθάνατα άριστουργήματά τους και θα προ-
σταθίσω δεικά κι' ελλαδικά να έρασιό-

σω ό,τι έμαθα, να γνωρίσω στους άλλους το μεγάλο σχολείο της
ελληνικής γλυπτικής».
11 Μαΐου 1921.

ΝΤΙΜΙΤΡΙ ΜΗΒΑΛΑΝΤ

'Ακολουθεί ένα ποίημα της ίδις διδως 'Αννας Φιλαδέλφεως :

Ο ΧΟΡΕΥΤΗΣ

Με κατέλλο ψηλό στο κεφάλι,
με μπαστούνι στο χέρι θρασύ
στού Σταδίου την όδδ τή μεγάλη
τριγυρίζω μέρα.— Τίς εί ;
Τ' είν' ο κόσμος για με το λιον-
(τάρι ;
Χαρά, άρθρα, κυρίες, κρασί,
καβαλλίεροι με ντάμα ζευγάρι
κι' οι περιέρχοι κράζουν.— Τίς
(εί ;

Κουρασμένος ό έλλιπα άποκάτω
Κάπου-κάπου καμιά μαυρομά-
τρε τώρα, ό μπάλλο μου, έσύ,
— ποίος τα μάτια τα μάρα μ-
άργυρνος χορευτής σε φυλάτ-
(σε ;—
ώς να έλθη ή νύκτα.— Τίς
του Σταδίου μου κόδει τή στρά-
(τα.
εί ; Σάν ίππότης ρωτάω.— Τίς εί ;
Μόνον όταν διαβαίνει μπροστά
(μον

Πολυέλιος λάμπα έπάνω...
Στροβιλίζω έγώ με την Π...
Στό χορό με αυτην άς πεθάνω
και αυτή με έμένα.— Τίς
(εί ;
ή κακίστρα ή άπιστη Π...
σάν το κύμα βογγά ό παλμός
(μον,
δέν ρωτάω για κείνη.— Τίς
(εί ;

Στό σοφά καβαλλίεροι άπλωμέ-
Κουρασμένος ό έλλιπα άποκάτω
(νοι,
έλα τώρα, ό μπάλλο μου, έσύ,
— άλλοι παίζουν... κοιμούν' όι μ-
άργυρνος καβαλλίερος φυλάτ-
(σε !
Κοιμηθήτε, συντροφοί καίμιοι,
κι' άργυρνιόμει όι δυό μας.—
(Τίς εί ;
ώς να έλθη ή ώρα.— Τίς
(εί ;

1893

ANNA ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΩΣ

Νά άκόμα τί γράφει για την 'Ελλάδα ο διακεκριτός Ρουμάνος άρ-
χαιολόγος Γρηγ. Νικολέσκο :
«'Η λίγες μέρες που έπεράσαμε στη θελκτική 'Ελλάδα, τρι-
γυρισμένοι από τόσο πολλές καλόνες και περιουήσεις, στάθη-
καν σαν αιώνας. 'Η καρδιά μας πλημμυρισμένη από όλη τή ζωή,
που τή μαντεύει κανείς σε' άρχαία μνημεία, και ή ψυχή μας πάλ-
λειται από θαυμασμό για τους γενναίους άντιπροσώπους και συνε-
χιστάς του μεγάλου πνεύματος, που είνε τόσο παλαιό και τόσο
νέο μαζί. Σ' άνάμνησιν τής έντονης αυτής ζωής που ζήσαμε, τολ-
μά να γράψω τον ταπεινό μου σεβασμό προς τον διακεκριτό συ-
νάδελφο και σοφό κ. Φιλαδέλφεια».

11 Μαΐου 1921.

ΓΡΗΓ. ΝΙΚΟΛΕΣΚΟ

'Αντιγράφουμε έπίσης την κάτωθι έπιστολή του διακεκριμένου
συγγραφέως κ. Αλεξ. Πάλλη, προς τον κ. Αλ. Φιλαδέλφεια :
Αden 5.9.1893.

«'Αγαπητέ 'Αλέξανδρε,
» Συλλογίζομαι πώς άν θέλεις να μεταφράσεις
κάτι σχετισμένο με την 'Αγγλία, το καλύτερο είνε
να μεταφράσεις μιὰ ιστορία της 'Αγγλίας, το
Greene είνε ή καλύτερη γι' άπτό το σκοπό, ύ-
πάρχει σε δυό εκδόσεις, μιὰ περιεκτική και μιὰ
επιληπτική. 'Η πρώτη είναι ή μεγάλη.
κι' αυτή είνε νομίζω ή καλύτερη. 'Εκαστε πάλιν
κλασικό έργο για το σκοπό τής. 'Α θυμάσαι
καλά, λέγεται History of the English pe-
ople».

»'Η ιδέα μου είνε πάντα πώς, άν θέλεις να
κάνεις δουλειά που να πιάσει τόσο πρέπει να με-
ταφράσεις ό' την κοινή κι' όχι στή δασκαλική.
τοσφάρασε ό' την κοινή ό' τή δεύτερη νομίζω
» Όλα τα θέματα τα γράμματα ό' τή δεύτερη πάλιν
πώς πολύ δε θιά ζήσουν. Γιατί δε δοκιμάσεις να
μεταφράσεις ένα κεφάλαιο και ό' τις δυό για να
κρίνουν ύστερα ποιά είνε πιο κατάλληλη ; 'Ετσι θα
μπορέσεις να κρίνεις κι' άποφασίσεις δίχως προ-
κατάληψη.

Σε άσπάζομαι, ό φίλος σου
ΠΑΛΛΗΣ».

'Η διεφθουσι μου :
'Α. Πάλλη, άδελφοί Ράλλη, Βοβαθά.

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ : Συνέχεια.

ΣΗΜ. «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ» : 'Εκ παραδρομής έγρά-
φη εις προηγούμενον φύλλον ότι την γλειγογρα-
φίαν του καλλιτέχνου κ. Γερασιμίου την δημοσί-
ευθεισαν εις την σελίδα των «Ευκαιριών», την
επιλοτεχνησε ο άείμνηστος Ρολίς, ενώ αυτή είνε
έργον του εγκρίτου ζωγράφου κ. Π. Μαθιο-
πούλου. 'Επίσης το περι 'Ερώτος γνομικόν δεν ά-
ντικεινται τον κ. Α. Μομφεράτον, αλλά εις την κ.
Μαριάν Μομφεράτου.

TADE STYKA

Κεφάλι Λιονταριού. "Έργον του γνωστού ξένου
ζωγράφου Στύκα.
(Από το Λεύκωμα του κ. Φιλαδέλφεως)